

КОЛИ МИ ПЕРЕМОЖЕМО...

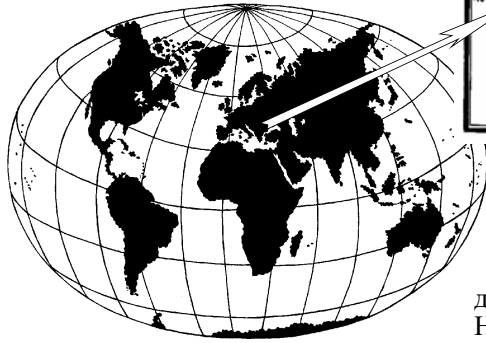
І в Ізраїлю, і в Україні одні й ті ж вороги

В Ізраїлі війна. ЦАГАЛ (Армія оборони Ізраїлю) оголосила, що готова до війни з терористичною організацією ХАМАС. Прем'єр-міністр Біньямін Нетаньягу зробив публічну заяву: «Громадяни Ізраїлю, ми перебуваємо у стані війни. Це – не операція, не ескалація – це війна. І ми переможемо».

Маємо яскраве підтвердження того, що Росія з допомогою поплічників руйнує глобальну безпеку, що світ дедалі глибше занурюється в стан хаосу, дезорганізації, колапсу...

У нинішньому стані невизначеності, спричиненому російсько-українською війною, серед людей ширяться усілякі фобії, конспірологічні теорії та версії. Але пріоритетом залишається боротьба за власне виживання. І набуті переживання інстальуються у програму майбутньої поведінки. Для Української держави це погано. Можемо стати розмінною монетою в боротьбі за виживання у всепланетному серпентарії. Сильні держави прагнуть мінімізувати свої втрати за рахунок слабких. Сподіватися на ефективну співпрацю між країнами не варто. Слабкі стануть ще слабшими. *«Ми з вами залишені неприємно, тобто самі на себе. Це добрий шанс остаточно позбутися дурних ілюзій народницької політичної магії, віри в доленосність прогресивних негідників. Це добрий шанс зрозуміти: світ справді ніколи не буде колишнім, але це не означає, що особисто для вас він не буде гіршим, якщо ви й далі чіплятиметеся за своє минуле»* (Олег Покальчук, соціальний психолог).

І в Ізраїлю, і в Україні одні й ті ж вороги: рашисти, іранські поплічники московії, терористи усіляких мастей. Але Ізраїль, на відміну од України, є офіційним стратегічним союзником США. Тож американці тепер, ймовірно, більше уваги приділятимуть не Україні, а саме Ізраїлю. Глава Пентагону Ллойд Остін 7 жовтня 2023 року передбачувано заявив: **«Найближчими днями Міністерство оборони США працюватиме над тим, щоб**

щодо отримання Україною спеціального статусу основного союзника США поза НАТО – Major Non-NATO Ally. І таким чином долучитися до майже двох десятків країн, які не є членами НАТО, але мають цей статус.

У перші ж дні перебування Джо Байдена на посаді президента Сполучених Штатів наші дипломати, керівництво нашої держави мало поставити і вирішити питання про отримання Україною вкрай важливого статусу головного союзника США (Major Non-NATO Ally), яким володіють такі країни як Ізраїль, Японія, Південна Корея, Австралія, Нова Зеландія та ряд інших цивілізованих держав світу. Це надважливий крок для зміцнення безпеки України в протистоянні з Росією. Він важливіший, ніж довготривале очікування реалізації бюрократичних процедур з метою отримання членства в НАТО. Мимоволі на гадку спадає повчальна притча від Ходжи Насреддіна: або падишах помре, або віслюк здохне.

На третій день після інавгурації 46-го президента США Володимир Зеленський дав інтерв'ю програмі «Axios» на американському каналі НВО, в якому далеко не в дипломатичній формі висловив думку: «В мене є дуже просте питання: пане президенте, чому ми досі не в НАТО?». Таке амікошонське звернення до Джо Байдена не може не дивувати. Бо НАТО – це передусім колективний блок з тридцяти країн-учасниць. Тож логічніше звертатися до них, а не лише до США. НАТО – це не партія, до якої приймають згідно із заявами і шляхом голосування.

Чому в цьому інтерв'ю Володи-

Ізраїль мав усе необхідне для самозахисту та захисту цивільного населення від невивіркового насильства й тероризму».

Мусимо усвідомлювати, що навіть попри воєнні дії, що розгорнулися в цій країні, перед Україною вже замаячила реальна загроза різкого зменшення західної підтримки – фінансової і мілітарної.

Так, держава Ізраїль будувалась за іншими принципами, ніж Україна: **«Ми були змушені знаходити розв'язки до проблем, з якими ніколи не стикалися великі заможні держави. Якби нам випало обирати – бути мертвими і вартими жалощів або жити, маючи кепський імідж, ми вибрали б друге»** (Голда Меїр).

Наразі Україна, як свого часу Ізраїль, вибрала друге. Та, на відміну од Ізраїлю, Україна не зуміла стати офіційним стратегічним союзником США. Бездарне керівництво Української держави навіть спроби не зробило отримати цей статус.

7 лютого 2020 року, напередодні Мюнхенської конференції з безпеки, з ініціативи редакції журналу «Універсум» українські дипломати, науковці і письменники звернулись до Володимира Зеленського з відкритим листом (<https://universum.lviv.ua/data/magarticles/files/2719.pdf>) в якому акцентували на конечній потребі звернення Президента України до державного керівництва США

мир Зеленський не згадав, що з 2014 року Україна є однією з трьох країн-кандидатів на отримання статусу основного союзника США («Основний союзник поза НАТО» – Major Non-NATO Ally або MNNA), на який претендують Грузія і Молдова, що свого часу, як і Україна, стали жертвами агресії і так само тимчасово втратили частини своїх територій. Сьогодні 18 країн, які не є членами НАТО, мають статус основних союзників США. 1 серпня 2019 року Дональд Трамп надав такий статус Бразилії. Чому Президент України не поцікавився у Джо Байдена, коли Україна отримує спеціальний статус основного союзника США? Це значно посилює б позиції України в її намірі вступити до НАТО, а разом з тим утвердило вагу Української держави на міжнародній арені.

3-4 березня 2021 року в інтернеті (ONLINE WEBINAR) відбувся дводенний 12-й щорічний американсько-український діалог з питань безпеки (12th Annual US-Ukraine Security Dialogue) під назвою «Розкриття підходу нової адміністрації до найбільш актуальних питань безпеки в Україні». У чаті я поставив питання щодо перспектив отримання Україною статусу основного союзника США поза НАТО – Major Non-NATO Ally. На питання відразу ж зреагував **Bill Taylor**, відзначивши актуальність теми. **Наголосив, що все залежить від американського уряду.**

Під час дискусії на Київському Безпековому форумі 10 березня того ж року Bill Taylor заявив: «**Ми можемо надати Україні статус основного, не натівського союзника. Нам для цього не потрібна згода інших країн. Україна му- сить про це попросити і США**

можуть надати такий статус» (<https://www.youtube.com/watch?v=-lO4QovvvB0>).

Дозволю собі вдатися до самоцітування (березень 2021 року): «*Отримання статусу основного союзника поставило б Україну на ступінь вище середньої класифікації країн, що не входять до НАТО, і додало б додаткового імпульсу оборонному, енергетичному та науковому потенціалові України. Слід зауважити, що наявність статусу основного союзника не визначається входженням країни у ті чи інші військові блоки. Курс України на повноправне членство в НАТО закріпленій у Конституції. Швидко отримання Плану дій щодо членства в Альянсі – мета, зафіксована у нещодавно прийнятій Стратегії національної безпеки України. Разом з тим шанси вступу України до НАТО в близькій перспективі доволі примарні: досі не надано Плану дій щодо членства в Альянсі; серед його учасників далеко не всі дружесливо налаштовані до України. Тим часом реальна військова допомога потрібна вже зараз. Від Путіна можна чекати чого завгодно.*

Коли війну програвали, господарем ставав завойовник. Пам'ятаймо пророчі слова Юрія Яновського, українського письменника першої половини ХХ століття: «**Коли ми переможемо, нас потім прославлять і додадуть нам ще чужої слави і піднесуть на щитах угору для всіх прийдешніх полколінь. Коли нас переможуть – нічого нам не чекати ні тепер, ні потім – від нас і нашу славу відберуть, розтопчуть нашу чесноту, сміливість, заплюють нашу мету й наші очі.**

Олег К. РОМАНЧУК
8 жовтня 2023 року

Post Scriptum

«Якщо б в Україні був президентом розумний єврей, то він би звернувся зараз до Ізраїлю та світової спільноти. І як єврей він мав ще звертатися до євреїв Ізраїлю та всього світу. Він би висловив співчуття Ізраїлю, як президент країни, яка страждає від державного тероризму Росії. Він би сказав, що і в Ізраїлі і в Україні терористи вбивають цивільних. Він сказав би, що в Ізраїлі терористи сьогодні поглинулися над вбитими, як це роблять російські військові.

Він додав би, що в Україні і в Ізраїлі терористи ховаються за заручниками, викрадають громадян і вбивають дітей. Він нагадав би те, що відбулося в Бучі і показав, як це схоже з тим, що зараз відбулося в деяких ізраїльських селищах. Він сказав би, що Росія, Іран та палестинські терористи ведуть себе схоже і навіть би приклади. І він би закликав світ до консолідації сил в боротьбі з світовим тероризмом та злочинами проти людства.

І його заклик був би більше ніж актуальним та на нього відреагували б у світі. Позитивно відреагували. І може навіть прислухалися, якщо б цю пропозицію запакували реальний план. А це те, що нам треба.

Так могло б бути, якщо президентом був би розумний єврей, а біля нього були б розумні та досвідчені радники. Але в нас президент Зеленський, а біля нього Єрмак, Татаров, Подоляк, Данілов та інші. Тому ми і досі нічого не чуємо з Банкової. Добре, що МЗС відреагував. Але це не те і не буде мати такого резонансу».

Борислав БЕРЕЗА

